

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DONDERDAG 13 DEC. 1877

Smilde, 11 Dec. Heksen, spoken en dergelijke helden van den nacht hebben zich hier nooit op een bijzonder grooten invloed kunnen beroemen en schenen reeds sedert jaren deze gemeente geheel te mijden. Hoogstens zag men nog eens achter op de een of ander afgelegen wijk iets, dat de oude legenden van “oogen als schoteltes”, voor de vergetelheid scheen te willen bewaren, maar de hij of zij, die tot zijn schrik in zulken oogen had gestaard, monsterde, reeds voor lang, behoorlijk het gezelschap, eer hij van de huiveringwekkende verschijning gewag durfde maken. Ook nu nog kunnen slechts enkelen verklaren “wij hebben gezien”, maar toch men zag en wel zeer, zeer kort geleden.

Er wordt wel beweerd, dat de “verschrikten” verkeerden in een toestand, die zich bijzonder leent voor zoodanige visioenen, edoch het ongeloof is groot en het getal der spotters legio.

Men zag en wel een man van eene kolossale gestalte, die een vertrek binnentrad en ongetwijfeld geen alledaagsch persoonsaadjie kan worden genoemd.

Men denke.

De spiegel werd zwart en het vuur desgelijks en de gestalte verdween en het vuur was zwart, zoodat men zijn signalement niet volkomen juist en naar waarheid heeft kunnen opmaken. Grijs was echter de hoofdkleur. Grijs het kleed, grijs de haren grijs het gelaat.

Geheel vergrijsd! zou 't zijn van verdriet over de tegenwoordige en van heimwee naar betere, vervlogen tijden? Toen sidderde men voor zoo'n gestalte en nu!

Zouden er te Smilde wel vier personen worden gevonden, die van zoo'n siddering nog iets bemerken?

-Gebrek aan werk, het schrikbeeld van den vlijtigen daglooner, schijnt hier bijna niet meer te bestaan. Het lossen van de vele schepen, die in de laatste weken voor duizende guldens mest hierheen hebben gevoerd - een enkele landbouwer heeft reeds voor ongeveer f 3000 ontvangen - maar vooral de landontginning verschaffen arbeid in overvloed. Zoo men in iets vermindering kan bespeuren, dan is het in 't aanleggen van week- en schelhout, dat niet alléén weinig meer wordt aangelegd, maar integendeel langzamerhand begint te verminderen.

Mogt dit elders eene ramp worden genoemd, hier is het een gelukkig verschijnsel, dat er op wijst, hoe gronden, vroeger te laag gelegen om te worden bebouwd, nu productief gemaakt kunnen worden.

Veel laag land is reeds door de waterleidingen gewonnen; slaagt men in de aangewende en nog aan te wenden middelen tot verbetering, dan gaat de landbouw hier ongetwijfeld een schitterende toekomst tegemoet.

Smilde, 10 Dec. Met genoegen hebben velen hier de verslagen gelezen van de landbouwlezingen, die in onderscheiden dorpen door den heer *Marlet* zijn gehouden. Vooral trok zeer de aandacht wat hij in 't midden heeft gebragt over de boschcultuur en wel het meest zijn afkeurend oordeel over te veelvuldig snoeijen. Eenige jaren geleden toch heerschte hierbij sommigen een ware snoeimanie: een boom van een flinken kruin voorzien scheen hun een gruwel; bijna alle takken en takjes werden afgeslagen en de gevolgen waren kwijnende boomen en slecht, ongaaf hout. Na die ondervinding te hebben opgedaan, is de snoeilust voor een goed deel verdwenen en wordt aan hamer en beitel een behoorlijke rust gegund. In één opzigt volgt men echter eene andere wijze dan die, welke, naar men mededeelt, door den heer *M.* wordt aanbevolen; waar deze zegt, dat de takken onmiddelijk aan den boom moeten worden afgehouden, zijn te dezer plaatse velen van eene andere opinie. Zij gelooven, dat door zoo te doen, de boomen worden benadeeld, wijl op de wonde-plaatsen het hout dikwijls of door uitdrooging versterft of tot verrotting overgaat. Grijpt een van beide plaats, dan heeft het natuurlijk een groot deel van zijne waarde verloren. Om dit te voorkomen blijven ze nu bij 't verwijderen vooral van zware takken op eenigen afstand van den boom, waardoor deze, naar hun beweren, voor die schadelijke gevolgen zou worden gevrijwaard.

Schoon niet genoeg deskundige, om in dezen beslist partij te kiezen, meenen we toch dat de zaak belangrijk genoeg is om er de aandacht op te vestigen. Misschien dat zoodoende de voorstanders van beide snoeiwijzen er toe komen, de gronden van hunne handelwijze publiek te bespreken.